

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. София , 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на първи март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Бистра Николова
Членове:	Тодор Тодоров Милен Василев

като разглежда докладваното от Тодор Тодоров Въззивно търговско дело № 20211001000110 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

С решение № 260011/14.09.2020г., постановено по търг. дело № 749 по описа за 2020г., Софийски градски съд е оставил без уважение жалбата, подадена от „Бумекс“ ЕООД срещу отказ № 20200413043641/14.04.2020г. на длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията да впише по партида на дружеството промяна в размера на капитала и заличаване на непарична вноска.

Недоволен от горното е останал заявителят в регистърното производство- „Бумекс“ ЕООД, който го обжалва в срок с оплаквания за незаконосъобразност и неправилност. Излага съображения, че е необоснован отказът да се постанови вписване по партида на дружеството. Навежда доводи, че законосъобразно е взето решение на едноличния собственик на капитала на „Бумекс“ ЕООД за намаляване на капитала на дружеството до размер от 5 000 лева, разпределени в 50 дяла всеки с номинална стойност от 100 лева на основание чл. 149, ал.1 ТЗ, поради продажба на имотите предмет на учреденото право на строеж, представляващо непарична вноска от 24 340 дялове с номинална стойност от 100 лева. Посочено е, че намаляването на капитала се извършва чрез обезценяване на съответстващите на непаричната вноска дялове, изразяваща се в 24 340 дялове с номинална стойност от 100 лева за дял. Твърди, че решението за намаляване на капитала е вписано по партида на дружеството и в срока по чл. 150, ал.2 ТЗ не са постъпили възражения от кредитори на дружеството. Сочи, че е неправилен изводът на първоинстанционния съд за

липсва на декларация по чл. 151, ал.2 ТЗ, тъй като такава се подава в случай, че има постъпили възражения от кредиторите на дружеството. Моли въззивният съд да отмени атакуваното решение и да постанови друго, с което да даде задължителни указания на агенцията да извърши исканото вписване.

Апелативен съд-София, след като се запозна с доводите, инкорпорирани в жалбата доказателствата по делото по реда на чл. 278 ГПК вр. чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ, намира жалбата за процесуално допустима – депозирана е в срока по чл. 25, ал. 4, изр. 2 ЗТРРЮЛНЦ от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Регистърното производство е образувано пред Агенция по вписванията по заявление А4 от Наредба № 1 за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел вх.№ 20200413043641/13.04.2020г., с което е поискано от длъжностното лице по регистрацията да впише намаляване на капитала на дружеството и заличаване на вписваната в Търговски регистър на непарична вноска. Към заявлението са приложени протокол- решение на едноличния собственик на капитала, адвокатско пълномощно, актуален учредителен акт, декларация по чл. 13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ, декларация по чл. 13, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ, покана за общо събрание, доказателство за спазване изискването на чл. 150 ТЗ.

Отказът на длъжностното лице по регистрацията към АВ е мотивиран с това, че вписването на непарична вноска удостоверява, че към момента на извършването й дружеството е собственик на апортираното имущество, като заличаването на апортната вноска, предполага валидно прехвърляне на права, каквато фактическа обстановка не е релевирана от заявителя. Посочено още, че представеният учредителен акт не може да се установи еднозначно размера на капитала.

За да потвърди отказа на длъжностното лице по регистрацията към АВ, първоинстанционният съд е приел, че същият е законосъобразен. Посочил, е че продажбата на имоти, които дружеството е придобило вследствие на реализираното право на строеж, апортирано като непарична вноска, не е предпоставка за намаляване на капитала, тъй като с отчуждаването на недвижимите имоти не се променя капитала на дружеството, който има само стойностен израз. Приел е, че срещу прехвърлянето на правото на собственост върху непаричната вноска в имуществото на дружеството е постъпила нейната равностойност, следователно не може да се обоснове защо се предприема намаляване на капитала съобразно изискването в разпоредбата на чл. 149, ал. 2 ТЗ.

При така установеното настоящият състав прие следното:

Съгласно разпоредбата на чл.150 ТЗ във връзка с чл. 149 ТЗ капиталът на ЕООД може да бъде намален с решение на едноличния собственик, като същото следва да се представи в Търговския регистър и да се обяви, чрез което се смята, че дружеството е заявило, че е готово да даде обезпечение на вземанията на кредиторите или да изпрати на

кредиторите, които не са съгласни с намаляването, задълженията към момента. В решението се посочват целта на намаляването, размерът му и начинът, по който ще се извърши. С решение от 20.12.2019г. едноличният собственик на капитала е посочил, че намалява капитала на дружеството до размер от 5 000 лева, разпределени в 50 дяла всеки с номинална стойност от 100 лева на основание чл. 149, ал.1 ТЗ, поради продажба на имотите предмет на учреденото право на строеж, представляващо непарична вноска от 24 340 дялове с номинална стойност от 100 лева.

Капиталът е стойностна величина и няма веществено измерение, поради което отчуждаването на апортираните права от търговеца не води до необходимост от намаляване на капитала с пълната стойност, с която апортната вноска е включена в него, както е сторено в настоящия случай. Апортираните имоти до отчуждаването им по предвидения в закона ред са собственост на дружеството, т.е. те са част от имуществото му. Сключването на последваща сделка с вещно-прехвърлителен ефект на апортираните имоти обаче не се отразява по никакъв начин на стойността на капитала на дружеството, тъй като той е постоянна величина, цифров израз на сбора на вноските на съдружниците. Имуществото обаче е съвкупността от права и задължения на дружеството и като променлива величина се отразява в счетоводния отчет. В настоящия случай следва да се приеме, че с продажбата на апортирания имот не се променя стойността на капитала. Следователно извършеното разпореждане с вещни права върху недвижим имот от дружеството не съставлява намаляване на капитала по смисъла на чл. 149, ал.3 ТЗ.

Разпоредбата на чл. 149, ал. 3 регламентира способите за намаляване на капитала, а именно чрез: 1/намаляване на стойността на дела в капитала; 2/ връщане на дела от капитала на прекратилия участието си съдружник; 3/ освобождаване от задължение за внасяне неизплатената част на дела от капитала. Законът не предвижда като способ за намаляване на капитала обезценяване на съответстващите на непаричната вноска дялове, в какъвто смисъл е взетото решение, обективизирано в протокола от 20.12.2019г. Самото намаляване на капитала може да бъде ефективно и номинално. Ако намаляването е една чисто счетоводна операция, при която само трябва да се намалят пасивите на дружеството, така че да съответстват на наличните активи, то тогава намаляването на капитала е номинално. В тези хипотези не се вади имущество от дружеството, а само се извършват определени счетоводни операции. В процесния случай техническият способ за намаляване на капитала е като се намали номиналната стойността на дяловете, сумата от които образува капитала.

Наличието на апорт, вписан по партидата на дружеството, удостоверява, че към определен момент капиталът на дружеството е бил формиран от непарична вноска. Доколкото не се установява нищожност, унищожаемост на разпоредителната сделка или форма на непротивопоставимост на транслираните права спрямо действителния собственик на имуществото, респективно отричането на правата по съдебен ред, заличаване на вписаната апортна вноска не следва да се извършва.

Като е достигнал до аналогични фактически и правни изводи,макар и с други

мотиви, Софийски градски съд е постановил правилно и законосъобразно решение ,което следва да бъде потвърдено независимо, че решението за намаляване на капитала е вписано в ТР, като в 3-месечния срок по чл.150, ал.2 ТЗ няма възражения или претенции от страна на кредиторите.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 14.09.2020г., постановено по търг. дело № 749 по описа за 2020г., Софийски градски съд, 7-ми състав, ТО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____